

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 193 (XXXVII) — Nr. 135

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Vineri, 14 februarie 2025

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
D E C R E T E	
79. — Decret pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial	2
80. — Decret pentru numirea în funcție a unui consilier prezidențial	2
81. — Decret pentru numirea în funcție a unui consilier prezidențial	3
82. — Decret pentru numirea în funcție a unui consilier de stat	3
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE	
Decizia nr. 476 din 15 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și ale art. 4 alin. (1) lit. e) coroborate cu cele ale art. 15 alin. (2) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților	4–6
Decizia nr. 477 din 15 octombrie 2024 referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de către Ministerul Public” din cuprinsul art. 45 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003	7–9
HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
44. — Hotărâre privind înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea acestuia în administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prin Administrația Fondului pentru Mediu.....	10
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
255. — Ordin al viceprim-ministrului, ministrul finanțelor, cu privire la reglementarea unor aspecte de raportare contabilă	11–13
3.259. — Ordin al ministrului educației și cercetării pentru aprobarea Metodologiei privind finanțarea cercetării științifice universitare din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat în anul 2025	14–16

D E C R E T E**PREȘEDINTELE ROMÂNIEI****D E C R E T****pentru eliberarea din funcție a unui consilier prezidențial**

În temeiul dispozițiilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 3 și 4 din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Ion Oprișor se eliberează din funcția de consilier prezidențial pentru apărare și siguranță națională, la cerere.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 14 februarie 2025.

Nr. 79.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea în funcție a unui consilier prezidențial**

În temeiul dispozițiilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 3 și 4 din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Domnul Cristian Diaconescu se numește în funcția de consilier prezidențial pentru apărare și siguranță națională.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 14 februarie 2025.

Nr. 80.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea în funcție a unui consilier prezidențial**

În temeiul dispozițiilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 3 alin. (1) și art. 4 alin. (1) din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Simona-Livia Maftai se numește în funcția de consilier prezidențial.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 14 februarie 2025.

Nr. 81.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI**D E C R E T****pentru numirea în funcție a unui consilier de stat**

În temeiul dispozițiilor art. 94 lit. c) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată, precum și ale art. 3 și 4 din Legea nr. 47/1994 privind serviciile din subordinea Președintelui României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Bianca-Teodora Firezar se numește în funcția de consilier de stat.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

— interimar —

ILIE-GAVRIL BOLOJAN

București, 14 februarie 2025.

Nr. 82.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 476

din 15 octombrie 2024

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și ale art. 4 alin. (1) lit. e) coroborate cu cele ale art. 15 alin. (2) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și ale art. 4 alin. (1) lit. e) coroborate cu cele ale art. 15 alin. (2) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, excepție ridicată de Andreea Alexandra Lichi, Dumitru Sebastian Lichi și Elena Manuela Lichi în Dosarul nr. 4.774/110/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 1.863D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 379 din 29 iunie 2023.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Încheierea din 1 octombrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 4.774/110/2017/a1, **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 alin. (1) și ale art. 4 alin. (1) lit. e) coroborate cu cele ale art. 15 alin. (2) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată Andreea Alexandra Lichi, Dumitru Sebastian Lichi și Elena Manuela Lichi într-o cauză având ca obiect *pretenții*.

5. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** autorii acesteia susțin, în esență, că dispozițiile legale care stabilesc că Fondul de garantare a asiguraților nu poate fi chemat în judecată pe calea dreptului comun, pentru a răspunde, în solidar, cu asigurătorul aflat în faliment, îngrădesc dreptul persoanelor cu handicap de a-și valorifica creanța direct de la acest fond. Apreciază, de asemenea, că reglementarea legală potrivit căreia plata de către Fondul de garantare a asiguraților a creanțelor certe, lichide și exigibile se face în limita unui plafon de garantare de 450.000 lei pe un creditor de asigurare al asigurătorului aflat în faliment este neconstituțională. În opinia autorilor, această limitare a plafonului sumelor acordate de acest fond este neconstituțională, fiind „încalcate drepturile persoanelor cu handicap sever și, mai ales, drepturile esențiale

la sănătate și chiar la viață, dreptul la o pregătire școlară și la integrare în societate”. Subliniază că Fondul de garantare a asiguraților a fost înființat tocmai pentru a garanta recuperarea prejudiciilor suferite de cei asigurați atunci când societatea de asigurare intră în faliment, iar această garantare trebuie să privească întregul prejudiciu, și nu doar o parte din el, făcând în acest sens referire la plafonul stabilit de 450.000 lei.

6. **Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Instanța reține că Fondul de garantare a asiguraților și asigurătorul sunt două entități diferite, cu reglementări distincte. Astfel, pe de o parte, asigurătorul este o societate pe acțiuni care, în baza contractului de asigurare, la survenirea cazului asigurat, în schimbul unei prime de asigurare achitate de asigurat, se obligă să plătească o indemnizație asiguratului, beneficiarului asigurării sau terțului păgubit, după caz. Pe de altă parte, Fondul de garantare a asiguraților este o schemă de garantare din domeniul asigurărilor, constituit ca persoană juridică de drept public, care nu poate să preia funcțiile unui asigurător, iar procedura de efectuare a plăților din disponibilitățile acestuia este una specială, reglementată de Legea nr. 213/2015. Or, în accepțiunea acestei legi speciale, creditorul de asigurări nu poate recurge la procedura de executare silită a Fondului pentru titlurile executorii obținute de asigurat împotriva asigurătorului, întrucât legea reglementează procedura de urmat pentru obținerea sumelor convenite din disponibilitățile acestuia. Cu privire la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 213/2015, care instituie un plafon maxim de garantare, instanța consideră că această limitare urmărește un scop legitim, și anume acela de a fi protejate persoanele aflate în nevoie, nefiind fonduri suficiente pentru a se plăti integral despăgubirile respective, constituind, așadar, o măsură de politică socială. În plus, instanța învederează că, potrivit Constituției, statul nu are obligația de a garanta integral un drept de creanță în cazul insolvenței sau insolvabilității unui particular.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

9. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

10. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 14 alin. (1) și ale art. 4 alin. (1) lit. e) coroborate cu cele ale art. 15 alin. (2) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 550 din 24 iulie 2015, dispoziții care, în redactarea criticată de autorii excepției, aveau următorul cuprins normativ:

— Art. 4 alin. (1): *„În înțelesul prezentei legi, termenii și expresiile de mai jos au următoarea semnificație: (...)*

e) plafon de garantare — nivelul maxim al garantării pe un creditor de asigurare al asigurătorului în faliment, stabilit conform prevederilor prezentei legi.”;

— Art. 14 alin. (1): *„(1) În vederea încasării indemnizațiilor/despăgubirilor, orice persoană care pretinde un drept de creanță de asigurări împotriva asigurătorului în faliment poate formula o cerere motivată în acest sens, adresată Fondului în termen de 90 de zile de la data rămânerii definitive a hotărârii de deschidere a procedurii falimentului sau de la data nașterii dreptului de creanță, atunci când acesta s-a născut ulterior. Cererea-tip de plată va fi prevăzută în reglementările emise în aplicarea prezentei legi.”;*

— Art. 15 alin. (2): *„Plata de către Fond a creanțelor de asigurări stabilite ca fiind certe, lichide și exigibile se face în limita unui plafon de garantare de 450.000 lei pe un creditor de asigurare al asigurătorului aflat în faliment.”*

11. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, dispozițiile criticate contravin normelor constituționale cuprinse în art. 50 privind protecția persoanelor cu handicap și în art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți.

12. Examinând excepția, Curtea reține că soluția legislativă criticată din Legea nr. 213/2015 a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, în acest sens fiind, spre exemplu, Decizia nr. 680 din 15 decembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 294 din 7 aprilie 2023, Decizia nr. 379 din 29 iunie 2023, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 891 din 4 octombrie 2023, Decizia nr. 684 din 15 decembrie 2022, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 313 din 12 aprilie 2023, sau Decizia nr. 270 din 22 aprilie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 770 din 9 august 2021, decizii prin care Curtea a constatat că soluția legislativă criticată este constituțională.

13. Curtea observă că, din perspectiva unor critici similare, formulate de către aceiași autori, prin raportare la aceleași norme constituționale ca în prezenta cauză, instanța de contencios constituțional s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 379 din 29 iunie 2023, mai sus menționată. Astfel, la paragrafele 14-19 din decizia menționată, Curtea a învederat că drept urmare a modificării dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea nr. 213/2015 prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 102/2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 916 din 24 septembrie 2021, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 112/2023 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 102/2021 pentru modificarea și completarea Legii nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților și pentru modificarea altor acte normative, aceste dispoziții prevăd în prezent că *„Plata de către Fond a creanțelor de asigurări stabilite ca fiind certe, lichide și exigibile se face în limita unui plafon de garantare de 500.000 lei pentru o creanță de asigurare datorată în temeiul unui contract de asigurare încheiat de asigurătorul aflat în insolvență.”*

14. Curtea a reținut că prin Legea nr. 213/2015 a fost constituit Fondul de garantare a asiguraților, ce are drept scop protejarea creditorilor de asigurări de consecințele insolvenței unui asigurător. În esență, acest fond garantează plata de

indemnizații/despăgubiri rezultate din contractele de asigurare facultative și obligatorii încheiate, în condițiile legii, în cazul falimentului unui asigurător, cu respectarea plafonului de garantare prevăzut în această lege și în limita resurselor financiare disponibile la momentul plății. În cazul în care disponibilitățile Fondului de garantare a asiguraților nu sunt suficiente pentru acoperirea cuantumului sumelor cuvenite creditorilor de asigurări, creanțele acestora vor putea fi onorate pe măsura alimentării Fondului de garantare a asiguraților cu resursele financiare prevăzute de legea analizată. Curtea a arătat că rolul Fondului de garantare a asiguraților pe piața asigurărilor este acela de a crea un impact pozitiv asupra consolidării încrederii „consumatorului” de asigurări și de a asigura o bună funcționare și stabilitate a pieței asigurărilor, în general, precum și un grad de predictibilitate a evoluției fiecărui asigurător în parte. În aceste condiții, protecția oferită de o schemă de garantare este mult mai flexibilă și mai rapidă decât cea oferită în cadrul procedurii de faliment, asiguratul putând obține mai repede și mai sigur despăgubirea. Prin urmare, funcția Fondului de garantare a asiguraților este aceea de a plăti despăgubiri/indemnizații creditorilor de asigurări ai societăților de asigurare aflate în faliment, într-o anumită limită stabilită ca plafon de despăgubire, din resursele sale financiare, prevăzute la art. 5 din Legea nr. 213/2015, care provin din următoarele surse: contribuții de la asigurători; dobânzi și penalități de întârziere din plata cu întârziere a contribuțiilor de către asigurători; sume din fructificarea disponibilităților; sume din recuperarea creanțelor Fondului de garantare a asiguraților; sume din alte surse, stabilite potrivit legii; împrumuturi de la instituțiile de credit sau împrumuturi obligatate, prin emisiune de titluri de valoare ale Fondului de garantare a asiguraților.

15. Curtea a subliniat că Legea nr. 213/2015 prevede o procedură administrativă/necontencioasă pe care potențialii creditori din contractele de asigurări trebuie să o urmeze în ceea ce privește pretenția pe care o au față de societatea de asigurare aflată în faliment. Potrivit art. 17 din Legea nr. 213/2015, creditorul de asigurări poate urma însă, separat, și procedura de faliment a asigurătorului prevăzută de Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 466 din 25 iunie 2014, în vederea recuperării creanței sale din activele asigurătorului aflat în faliment, care se bucură de prioritate absolută față de orice alte creanțe, prin valorificarea activelor debitoarei falite, inclusiv pentru suma cuvenită care depășește plafonul de garantare prevăzut la art. 15 alin. (2) din Legea nr. 213/2015. Astfel, în cazul insolvenței unei societăți de asigurare autorizate și aflate sub reglementarea și supravegherea Autorității de Supraveghere Financiară, creditorii de asigurări beneficiază de suportul Fondului de garantare a asiguraților în vederea plății indemnizațiilor și/sau despăgubirilor datorate conform contractelor de asigurare încheiate cu societatea de asigurare. Practic, creditorii de asigurări nu mai trebuie să se adreseze instanțelor judecătorești decât dacă doresc să facă acest demers sau dacă suma pe care o solicită depășește plafonul de garantare legal. Potrivit plafonului de garantare stabilit de lege, Fondul de garantare a asiguraților poate asigura efectuarea plății în sumă de maximum 450.000 lei pentru fiecare creditor de asigurare. Pentru sumele de recuperat care depășesc plafonul legal de despăgubire, orice persoană este în drept să urmeze procedura legală prevăzută de Legea nr. 85/2014, cu modificările și completările ulterioare.

16. Referitor la susținerile autorilor excepției care consideră că opțiunea legiuitorului de a plati despăgubirile în limita sumei de 450.000 lei este neconstituțională, Curtea a subliniat că, raportat la scopul Legii nr. 213/2015, acest act normativ vizează exclusiv garantarea plății unor creanțe de asigurare,

astfel cum acestea sunt definite de art. 4 alin. (1) lit. a) și b) din Legea nr. 213/2015 și de art. 3 alin. (1) lit. i) din Legea nr. 503/2004 privind redresarea financiară, falimentul, dizolvarea și lichidarea voluntară în activitatea de asigurări, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 453 din 23 iulie 2013, cu modificările ulterioare, însă în limita plafonului maxim de 450.000 lei, tocmai în considerarea scopului legitim urmărit prin aceste prevederi legale, respectiv acela de a acoperi în mod egal toate creanțele de asigurări deținute împotriva societății de asigurări aflate în procedură de faliment, prin urmare un scop social, iar nu de garantare a plății în integralitate a tuturor creanțelor de asigurări deținute de către toți creditorii de asigurări, fără o limită maximă a valorii despăgubirilor. Astfel, în privința cererilor formulate pentru realizarea creanțelor de asigurări peste limita maximă de 450.000 lei prevăzută în mod expres de legiuitor, indiferent de calitatea persoanei care depune aceste cereri — persoana asigurată sau asigurătorul —, însă în considerarea raporturilor de asigurare existente anterior cu persoana asigurată, nu poate fi recunoscută plata acestor despăgubiri pe cale administrativă, ci exclusiv pe calea dreptului comun reglementată de procedura falimentului, menită să protejeze proporțional cu nivelul creanțelor, în mod colectiv, interesele tuturor creditorilor societății de asigurare.

17. Curtea a învederat faptul că Fondul de garantare a asiguraților nu este răspunzător de producerea pagubei și nici succesor în drepturi și obligații al societății de asigurare, ci doar acoperă creanțele de asigurări în virtutea principiului protecției consumatorilor produselor și serviciilor de asigurări, iar nu ca obligații proprii ale Fondului de garantare a asiguraților, obligația fiind născută din raportul contractual al asiguratului sau al beneficiarului asigurării cu asigurătorul, și de aceea plățile făcute de către Fondul de garantare a asiguraților reprezintă obligații ale asigurătorului falimentar, fiind deci achitate sau acoperite în numele și pe seama acestuia. Prin urmare, obligativitatea respectării acestui plafon valoric maxim pentru un creditor de asigurare, în sensul precizat de art. 2 alin. (3) și de art. 15 alin. (2) din Legea nr. 213/2015, derivă din intenția legiuitorului de a asigura exclusiv persoanelor asigurate direct sau indirect (afectate de fapta ilicită a asiguratului societății de asigurare aflate în faliment) posibilitatea de a beneficia de plata acestor despăgubiri, însă în limita sumei maxime stabilite prin lege. Așadar, necesitatea limitării acoperirii despăgubirilor, care rezultă

din contractele de asigurări încheiate cu asigurătorul falimentat, din disponibilitățile Fondului de garantare a asiguraților la un plafon de garantare maxim reprezintă o consecință a faptului că acest fond nu preia funcțiile unui asigurător, nu este coasigurător, nu este reasigurătorul societății de asigurare aflate în faliment și nici fideiusor.

18. Totodată, în susținerea constituționalității reglementării criticate, Curtea a subliniat că, în mod similar, un plafon de garantare este reglementat și pe piața bancară, și anume de 100.000 euro, reprezentând plafonul maxim garantat de Fondul de garantare a depozitelor bancare în situația indisponibilizării depozitelor. Acest aspect este stipulat prin art. 61 alin. (3) din Legea nr. 311/2015 privind schemele de garantare a depozitelor și Fondul de garantare a depozitelor bancare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 918 din 11 decembrie 2015, care prevede că *„Plafonul de acoperire este stabilit la echivalentul în lei al sumei de 100.000 euro”*, reglementare ce reprezintă o transpunere a art. 6 din Directiva 2014/49/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 16 aprilie 2014 privind schemele de garantare a depozitelor. De asemenea, și pe piața de capital funcționează Fondul de compensare a investitorilor, fond ce compensează investitorii în limita unui plafon maxim reprezentând echivalentul a 20.000 euro/investitor, plafon prevăzut prin art. 4 alin. (1) din Directiva 97/9/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 martie 1997 privind sistemele de compensare pentru investitori, care stipulează că statele membre se asigură că sistemele garantează o acoperire de minimum 20.000 euro pentru fiecare investitor. Această prevedere din directivă a fost transpusă în dreptul intern prin art. 5 alin. (1) din Legea nr. 88/2021 privind Fondul de compensare a investitorilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 420 din 21 aprilie 2021, potrivit căruia *„Fondul compensează, în mod egal și nediscriminatoriu, investitorii eligibili, în limita unui plafon maxim reprezentând echivalentul în lei a 20.000 euro”*.

19. Așa fiind, prin prisma celor mai sus menționate, Curtea constată că soluția legislativă criticată nu aduce atingere dispozițiilor constituționale invocate și, întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile menționate își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză.

20. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Andreea Alexandra Lichi, Dumitru Sebastian Lichi și Elena Manuela Lichi în Dosarul nr. 4.774/110/2017/a1 al Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și constată că dispozițiile art. 14 alin. (1) și ale art. 4 alin. (1) lit. e) coroborate cu cele ale art. 15 alin. (2) din Legea nr. 213/2015 privind Fondul de garantare a asiguraților sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Înaltei Curți de Casație și Justiție — Secția a II-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE
MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 477

din 15 octombrie 2024

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a sintagmei „de către Ministerul Public”
din cuprinsul art. 45 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003**

Marian Enache	— președinte
Mihaela Ciochină	— judecător
Cristian Deliorga	— judecător
Dimitrie-Bogdan Licu	— judecător
Gheorghe Stan	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Elena-Simina Tănăsescu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Ingrid-Alina Tudora	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, republicată, în ceea ce privește sintagma „de către Ministerul Public”, excepție ridicată de Nicolae Liviu Dragnea în Dosarul nr. 1.453/87/2019 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă. Excepția formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.091D/2020.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de înștiințare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, sens în care invocă jurisprudența Curții Constituționale, concretizată prin Decizia nr. 555 din 14 septembrie 2021.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

4. Prin Sentința civilă nr. 66/DEC/P din 21 septembrie 2020, pronunțată în Dosarul nr. 1.453/87/2019, **Tribunalul București — Secția a III-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, republicată, în ceea ce privește sintagma „de către Ministerul Public”**. Excepția de neconstituționalitate a fost ridicată de Nicolae Liviu Dragnea într-o cauză având ca obiect „*partide politice — dizolvare partid politic*”.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate, autorul acesteia susține că „se creează o situație discriminatorie față de persoana fizică, reprezentantul organizației de partid Teleorman, care ar fi singurul sancționat pentru fapta ilicită derulată la sediul organizației de partid PSD Teleorman, deși activitatea presupus ilicită a celor două salariate s-a derulat exclusiv în interesul activității politice a partidului PSD”. În susținerea neconstituționalității reglementării criticate, se arată că „reprezentantul organizației de partid PSD Teleorman ar fi împiedicat să ceară răspunderea în solidar a organizației de partid pentru achitarea prejudiciului, în condițiile în care există normele juridice imperative ale art. 221 și art. 219 alin. (2) din Codul civil, care reglementează în mod ferm răspunderea în solidar a persoanei juridice pentru fapte ilicite comise de organele de administrare ale persoanei juridice”. Prin urmare, apreciază că sintagma „de către Ministerul Public” din cuprinsul

art. 45 alin. (2) din Legea nr. 14/2003 nu poate anula normele mai sus menționate din Codul civil, decât dacă această sintagmă este neconstituțională, astfel ca dizolvarea unui partid politic, atunci când au fost stabilite fapte ilicite în incinta unei organizații de partid, să poată fi cerută inclusiv de către reprezentantul organizației de partid, persoana fizică sancționată pe latură civilă și penală.

6. **Tribunalul București — Secția a III-a civilă** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată, astfel, că atribuirea calității procesuale active Ministerului Public de a adresa Tribunalului București cererea de dizolvare a unui partid politic se realizează în condițiile art. 45 alin. (1) din Legea nr. 14/2003, în virtutea atribuțiilor constituționale ce îi revin Ministerului Public, care reprezintă interesele generale ale societății și apără ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor, potrivit art. 131 alin. (1) din Constituție. Instanța menționează, de asemenea, că, potrivit art. 1 din Legea nr. 14/2003, partidele politice sunt asociații cu caracter politic ale cetățenilor români cu drept de vot, care participă în mod liber la formarea și exercitarea voinței lor politice, îndeplinind o misiune publică garantată de Constituție, iar în măsura în care scopul și activitatea partidului politic nu mai reflectă acest sistem de valori prin desfășurarea de activități care contravin ordinii publice, Ministerului Public, în calitate de garant constituțional al intereselor generale ale societății și al ordinii de drept, îi revine calitatea unică de a sesiza Tribunalul București cu o cerere în vederea dizolvării partidului politic.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, actul de sesizare a fost comunicat președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că acordarea Ministerului Public a dreptului de a sesiza Tribunalul București cu o cerere de dizolvare a unui partid politic are la bază, pe de o parte, atribuțiile constituționale stabilite în sarcina acestuia prin art. 131 alin. (1) din Legea fundamentală și, pe de altă parte, valorile ocrotite și garantate potrivit art. 8 din Constituție, conform căruia partidele politice contribuie la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor, respectând suveranitatea națională, integritatea teritorială, ordinea de drept și principiile democrației. Ca atare, ca o garanție a misiunii partidelor politice de a promova valorile și interesele naționale, pluralismul politic și de a contribui la formarea opiniei publice, legiuitorul a stabilit că Ministerul Public este singurul titular al dreptului de sesizare a instanței în cazul dizolvării unui partid politic.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând actul de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate**, astfel cum a fost invocat, îl constituie dispozițiile art. 46 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, care, ca urmare a republicării în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 408 din 10 iunie 2015, a devenit art. 45 alin. (2), cu un conținut normativ identic, dispoziții care prevăd că „*Cererea de dizolvare se adresează Tribunalului București de către Ministerul Public și se soluționează potrivit normelor de procedură stabilite la art. 26 alin. (2)-(5).*”

12. Curtea reține că dispozițiile art. 26 alin. (2)-(5) din Legea nr. 14/2003 la care face trimitere art. 45 alin. (2), criticat în cauză, au următorul cuprins normativ:

„(2) *În termen de 15 zile de la înregistrarea cererii Ministerului Public, Tribunalul București se va pronunța asupra acesteia.*

(3) *Împotriva hotărârii Tribunalului București partea interesată poate face apel la Curtea de Apel București, în termen de 5 zile de la data comunicării hotărârii.*

(4) *Curtea de Apel București se pronunță prin hotărâre definitivă în termen de 15 zile de la înregistrarea apelului.*

(5) *Hotărârea definitivă de admitere a modificării statutului se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.*”

13. Însă, așa cum rezultă din criticile formulate, precum și din dispozitivul încheierii de sesizare, Curtea constată că obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie, în concret, sintagma „de către Ministerul Public” din cuprinsul art. 45 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003, dispoziții asupra cărora Curtea urmează să se pronunțe.

14. În opinia autorului excepției de neconstituționalitate, soluția legislativă criticată contravine dispozițiilor constituționale ale art. 16 alin. (1) și (2) privind egalitatea în drepturi, precum și art. 21 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene, intitulat „Nediscriminarea”.

15. Examinând excepția, Curtea reține că soluția legislativă criticată a mai constituit obiect al controlului de constituționalitate, atât în redactarea anterioară cuprinsă în art. 46 alin. (2) din Legea nr. 14/2003, în acest sens fiind Decizia nr. 793 din 3 iulie 2008, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 571 din 29 iulie 2008, și Decizia nr. 214 din 15 aprilie 2014, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 493 din 2 iulie 2014, cât și în redactarea actuală cuprinsă în art. 45 alin. (2) din Legea nr. 14/2003, republicată în 2015, exemplu fiind Decizia nr. 447 din 23 iunie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1099 din 18 noiembrie 2020, Decizia nr. 871 din 26 noiembrie 2020, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 22 februarie 2021, și Decizia nr. 555 din 14 septembrie 2021, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 611 din 22 iunie 2022.

16. Prin Decizia nr. 555 din 14 septembrie 2021, paragrafele 15-22, Curtea a reținut că Ministerul Public poate solicita Tribunalului București dizolvarea unui partid politic, în temeiul art. 45 alin. (2) din Legea nr. 14/2003, sau poate solicita constatarea încetării existenței acestuia, invocând art. 46 alin. (2) din același act normativ. Instanța competentă judecă oricare dintre aceste cereri după o procedură comună, respectiv

se pronunță în termen de 15 zile de la înregistrarea cererii, împotriva acestei hotărâri partea interesată putând face apel la Curtea de Apel București, în termen de 5 zile de la data comunicării hotărârii. Instanța de apel se pronunță prin hotărâre definitivă în termen de 15 zile de la înregistrarea apelului, iar în cazul cererii de dizolvare, hotărârea definitivă de admitere se publică în Monitorul Oficial al României, Partea a IV-a.

17. Analizând dispozițiile Legii nr. 14/2003, Curtea a observat că un partid politic poate fi dizolvat pe cale judecătorească numai cu îndeplinirea anumitor condiții strict prevăzute de art. 45 alin. (1), și anume dacă: a) se constată încălcarea prevederilor art. 30 alin. (7) din Legea nr. 14/2003 și ale art. 40 alin. (2) și (4) din Legea fundamentală de către Curtea Constituțională, precum și ale art. 3 alin. (3) și (4) din Legea nr. 14/2003; b) scopul sau activitatea partidului politic a devenit ilicită ori contrară ordinii publice; c) realizarea scopului partidului politic este urmărită prin mijloace ilicite sau contrare ordinii publice; d) partidul urmărește alt scop decât cel care rezultă din statutul și programul politic ale acestuia; e) ca urmare a inactivității constatate de Tribunalul București, conform art. 46 alin. (1) din Legea nr. 14/2003; f) ca urmare a aplicării art. 26 din Legea nr. 14/2003 (referitor la radierea partidului politic).

18. La rândul său, inactivitatea unui partid politic se poate constata în următoarele situații enumerate la art. 46 alin. (1) din Legea nr. 14/2003: a) nu a ținut nicio adunare generală timp de 5 ani; b) nu a desemnat candidați, singur sau în alianță, în două campanii electorale succesive, cu excepția celei prezidențiale, în minimum 75 de circumscripții electorale în cazul alegerilor locale, respectiv o listă completă de candidați în cel puțin o circumscripție electorală sau candidați în cel puțin 3 circumscripții electorale, în cazul alegerilor parlamentare. Constatarea inactivității unui partid politic în condițiile de mai sus echivalează cu constatarea încetării existenței acestuia și reprezintă una dintre cauzele pentru care Ministerul Public poate formula cerere de dizolvare a partidului politic.

19. În prezenta speță, Curtea observă că nemulțumirea autorului excepției rezidă în faptul că reglementarea criticată nu permite oricărui cetățean să formuleze și să înregistreze în nume propriu cereri de dizolvare sau de constatare a încetării existenței unui partid politic, ci numai prin intermediul Ministerului Public, aspect considerat a fi de natură discriminatorie, obstrucționând accesul liber la justiție al cetățenilor interesați. În acest context, prin deciziile precitate, Curtea a reținut că, potrivit art. 8 alin. (2) din Constituție și normelor Legii nr. 14/2003, partidele politice sunt persoane juridice de drept public, reprezentând asociații cu caracter politic ale cetățenilor români cu drept de vot, care participă în mod liber la formarea și exercitarea voinței lor politice, îndeplinind o misiune publică garantată de Legea fundamentală. Art. 8 alin. (2) din Constituție consacră rolul partidelor politice de a contribui la definirea și la exprimarea voinței politice a cetățenilor, iar în concretizarea acestui rol fundamental, legea antemenționată prevede expres că, prin activitatea lor, partidele politice promovează valorile și interesele naționale, pluralismul politic, contribuie la formarea opiniei publice, participă cu candidați în alegeri și la constituirea unor autorități publice și stimulează participarea cetățenilor la scrutine, potrivit legii. Misiunea legală și constituțională a partidului politic urmărește, așadar, realizarea unui interes public general al cetățenilor.

20. Pe de altă parte, rolul Ministerului Public este, potrivit art. 131 alin. (1) din Constituție, acela de a reprezenta interesele generale ale societății și de a apăra ordinea de drept, precum și drepturile și libertățile cetățenilor. În ceea ce privește raportul dintre activitatea partidelor politice — de la înființare și până la

radiere — și Ministerul Public, Curtea a constatat că acesta, în aplicarea normelor constituționale ale art. 131 alin. (1), exercită un rol activ atât în procedura de înregistrare a unui partid politic, cât și, prin simetrie, în cea de dizolvare.

21. Astfel, în ceea ce privește procedura înregistrării, prevăzută de art. 18-24 din Legea nr. 14/2003, Ministerul Public poate formula apel împotriva deciziei Tribunalului București referitoare la cererea de înregistrare a unui partid politic, același drept de acțiune avându-l și conducătorul organului executiv al partidului politic și membrii fondatori, precum și persoanele fizice sau juridice interesate care depun cerere de intervenție în interes propriu. Așadar, la procedura înregistrării au acces mai multe subiecte de drept, printre care și persoanele interesate care fac cerere de intervenție în proces, nu doar Ministerul Public.

22. Cu referire la procedura de dizolvare a partidelor politice, cererea poate fi inițiată, într-adevăr, doar de Ministerul Public, în condițiile art. 45 alin. (2) și ale art. 46 alin. (2) din Legea nr. 14/2003, iar aceasta se soluționează de Tribunalul București potrivit normelor de procedură stabilite la art. 26 alin. (2)-(5). Or, art. 26 alin. (3) prevede că „*Împotriva hotărârii Tribunalului București partea interesată poate face apel la Curtea de Apel București, în termen de 5 zile de la data comunicării hotărârii*”, ceea ce denotă, practic, voința legiuitorului de a asigura un mijloc procesual pentru exercitarea liberului acces la justiție, prevăzut de art. 21 din Constituție, așadar, o cale de atac promovată împotriva hotărârii instanței judecătorești competente. Faptul că legea nu prevede posibilitatea oricărei persoane interesate să solicite direct și *ab initio* dizolvarea unui partid politic sau constatarea încetării existenței acestuia nu reprezintă o negare a dreptului cetățeanului la justiție.

23. Stabilirea în sarcina Ministerului Public a acestei competențe asigură, totodată, echilibrul dintre interesul individual de a supune instanței de judecată competente o solicitare de dizolvare a unui partid politic și necesitatea

asigurării pluralismului politic într-o societate democratică. Astfel, partea interesată are posibilitatea de a contesta, prin formularea apelului, hotărârea Tribunalului București cu privire la cererea Ministerului Public de dizolvare a unui partid politic, fără ca această instanță — unica competentă în această materie — să fie încărcată cu solicitări individuale, care, în contextul pluralismului politic și al spiritului competitiv, de multe ori ar putea avea caracter șicanatoriu, fiind, deci, lipsite de un interes legitim.

24. Întrucât nu au intervenit elemente noi, de natură să schimbe jurisprudența Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele deciziilor menționate își păstrează aplicabilitatea și în prezenta cauză.

25. În fine, în subsidiar, Curtea observă că din susținerile autorului excepției reiese și intenția acestuia de adăugare a unei noi ipoteze normative, neavute în vedere de legiuitor, sugerând o completare a legii în sensul ca „dizolvarea unui partid politic să poată fi cerută inclusiv de către reprezentantul organizației de partid, persoana fizică care a fost sancționată pe latură civilă și penală.” Or, o asemenea solicitare este o problemă de reglementare, care ține de competența organului legislativ și care nu se poate realiza pe calea contenciosului constituțional. În consecință, lipsa unei reglementări în sensul dorit de autorul excepției nu este de natură să contravină art. 16 din Constituție, iar prin critica formulată se tinde, în mod indirect, la completarea reglementării criticate. Având în vedere art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, instanța de contencios constituțional nu se poate substitui legiuitorului pentru adăugarea de noi prevederi celor instituite și nici nu își poate asuma rolul de a crea sau modifica o normă juridică, pentru că altfel s-ar transforma într-un legislator pozitiv, încălcând art. 61 alin. (1) din Constituție. Rămâne, așadar, la latitudinea legiuitorului o eventuală modificare a concepției legislative actuale.

26. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1-3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Nicolae Liviu Dragnea în Dosarul nr. 1.453/87/2019 al Tribunalului București — Secția a III-a civilă și constată că sintagma „de către Ministerul Public” din cuprinsul art. 45 alin. (2) din Legea partidelor politice nr. 14/2003 este constituțională în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Tribunalului București — Secția a III-a civilă și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Pronunțată în ședința din data de 15 octombrie 2024.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

MARIAN ENACHE

Magistrat-asistent,
Ingrid-Alina Tudora

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI
GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind înscrierea unui imobil în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
și darea acestuia în administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor,
prin Administrația Fondului pentru Mediu

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 288 alin. (1) și (2), art. 293 alin. (5) și al art. 299 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 57/2019 privind Codul administrativ, cu modificările și completările ulterioare, precum și al art. 867 alin. (1) și art. 868 din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Se aprobă înscrierea în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului și darea în administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prin Administrația Fondului pentru Mediu, a imobilului având datele de identificare prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, trecut în domeniul public al statului prin Hotărârea Consiliului Local al Municipiului Vulcan nr. 209/2024, în vederea efectuării lucrărilor de ecologizare și închidere a depozitelor de deșeuri municipale.

(2) Imobilul prevăzut la alin. (1) se declară bun de interes public național.

Art. 2. — Predarea-preluarea imobilului prevăzut la art. 1 se face pe bază de protocol încheiat între părțile interesate, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 3. — Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ-valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor, va opera modificările și completările corespunzătoare în anexa nr. 12 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare.

PRIM-MINISTRU
ION-MARCEL CIOACU

Contrasemnează:
Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,
Marian-Cătălin Predoiu
Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna
Ministrul mediului, apelor și pădurilor,
Mircea Fechet

București, 13 februarie 2025.
Nr. 44.

ANEXĂ

DATELE DE IDENTIFICARE
ale imobilului care se înscrie în inventarul centralizat al bunurilor din domeniul public al statului
și se dă în administrarea Ministerului Mediului, Apelor și Pădurilor, prin Administrația Fondului pentru Mediu

Nr. crt.	Nr. MF	Codul de clasificare	Tipul bunului (mobil/imobil)	Denumirea	Elementele-cadru de descriere tehnică	Adresa	Vecinătăți	Anul dobândirii/dării în folosință	Valoarea de inventar — lei —	Data la care bunul este înregistrat cu valoarea de inventar în evidența financiar-contabilă	Titularul dreptului de administrare și ordonatorul principal de credite (denumire și cod fiscal)	Situația juridică	
												Baza legală (proces-verbal)	Administrare/ Concesiune
0	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13
1	Se va atribui ulterior de Ministerul Finanțelor.	8.28.13	Imobil	Teren aferent depozitului neconform de deșeuri din municipiul Vulcan, județul Hunedoara	Teren parțial intravilan S = 49.935 mp CF nr. 62104	Țara: România; județul Hunedoara; orașul Vulcan, str. Căprioara	N: proprietate privată E: proprietate privată S: proprietate privată V: proprietate privată	2009	533.665	30.09.2024	Ministerul Mediului, Apelor și Pădurilor (CUI 16335444), prin Administrația Fondului pentru Mediu (CUI 14715650)	Hotărârea Consiliului Local al Orașului Vulcan nr. 209 din 28 august 2024	Administrare

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR

ORDIN

cu privire la reglementarea unor aspecte de raportare contabilă

În temeiul art. 10 alin. (4) din Hotărârea Guvernului nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor, cu modificările și completările ulterioare,
având în vedere prevederile art. 4 alin. (1) și ale art. 44 din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

în baza art. 3 alin. (3) din Ordinul ministrului finanțelor nr. 470/2024 cu privire la raportarea informațiilor referitoare la finanțările primite de persoanele juridice fără scop patrimonial,

viceprim-ministrul, ministrul finanțelor, emite următorul ordin:

Art. I. — (1) Persoanele juridice fără scop patrimonial care au primit sume de natura celor prevăzute la art. 34 alin. (31) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, întocmesc Declarația privind situația de trezorerie, în formatul prevăzut în anexa nr. 1, care face parte integrantă din prezentul ordin.

(2) Persoanele juridice fără scop patrimonial care, în cursul exercițiului financiar de raportare, au primit sume de natura celor prevăzute la art. 34 alin. (31) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, în valoare cumulată de maximum 100.000 lei pot folosi pentru întocmirea Declarației privind situația de trezorerie formatul prevăzut în anexa nr. 2, care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. II. — (1) Declarația privind situația de trezorerie se întocmește și se semnează de către persoanele abilitate, potrivit legii, să întocmească și să semneze situațiile financiare anuale.

(2) Declarația privind situația de trezorerie se semnează și de către reprezentantul legal, respectiv administratorul sau persoana care are obligația gestionării persoanelor juridice fără scop patrimonial.

Art. III. — Declarația privind situația de trezorerie se depune odată cu situațiile financiare anuale, folosind programul de asistență, pus la dispoziție gratuit de către Ministerul Finanțelor pe site-ul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Art. IV. — Reglementările contabile privind situațiile financiare anuale individuale și situațiile financiare anuale consolidate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 1.802/2014, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 963 din 30 decembrie 2014, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **La capitolul 16 „Funcțiunea conturilor”, funcțiunea contului 697 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Contul 697 «Cheltuieli cu impozitul pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri»

Cu ajutorul acestui cont se ține evidența cheltuielilor cu impozitul pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri, reglementat potrivit Codului fiscal.

În debitul contului 697 «Cheltuieli cu impozitul pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri» se înregistrează:

— valoarea impozitului pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri (contul 441).

În cazul grupului fiscal în domeniul impozitului pe profit, definit potrivit Codului fiscal, persoana juridică responsabilă înregistrează în debitul contului 697 «Cheltuieli cu impozitul pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri» cheltuiala totală cu impozitul pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri datorat de grupul fiscal.”

Art. V. — Ordinul ministrului finanțelor publice nr. 2.844/2016 pentru aprobarea Reglementărilor contabile conforme cu Standardele Internaționale de Raportare Financiară, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1020 și 1020 bis din 19 decembrie 2016, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

— **În anexa nr. 1, la capitolul 11 „Funcțiunea conturilor”, funcțiunea contului 697 se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Contul 697

Cu ajutorul contului 697 «Cheltuieli cu impozitul pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri» se ține evidența cheltuielilor cu impozitul pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri, reglementat potrivit Codului fiscal.

În debitul contului 697 «Cheltuieli cu impozitul pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri» se înregistrează:

— valoarea impozitului pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri (contul 441).

În cazul grupului fiscal în domeniul impozitului pe profit, definit potrivit Codului fiscal, persoana juridică responsabilă înregistrează în debitul contului 697 «Cheltuieli cu impozitul pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri» cheltuiala totală cu impozitul pe profit la nivelul impozitului minim pe cifra de afaceri datorat de grupul fiscal.”

Art. VI. — (1) Prevederile art. I-III se aplică începând cu situațiile financiare anuale aferente exercițiului financiar al anului 2024.

(2) Entitățile care au ales un exercițiu financiar diferit de anul calendaristic aplică prevederile art. I-III începând cu primele situații financiare anuale încheiate la o dată ulterioară datei de 1 ianuarie 2024.

Art. VII. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Viceprim-ministru, ministrul finanțelor,
Tánczos Barna

DECLARAȚIE
privind situația de trezorerie¹ la data de

— lei —

Nr. rd.	Explicații	Sume
0	A	B
	Trezorerie — sold la 1 ianuarie, din care:	
	— disponibilități în bancă	
	— disponibilități în casierie	
	Cap. I — Încasări	
	Subvenții, din care:	
	— sume din finanțări nerambursabile din fonduri publice	
	— împrumuturi nerambursabile cu caracter de subvenții	
	Sponsorizări	
	Sume redirecționate, potrivit legii, din impozitul pe profit/impozitul pe venitul microîntreprinderilor	
	Sume redirecționate din impozitul pe venitul datorat de persoanele fizice	
	Încasări din donații	
	Alte sume primite cu titlu gratuit	
	Încasări din credite bancare	
	Alte sume încasate, din care:	
	— cotizații, contribuții sau cote-părți primite potrivit statutului	
	— chirii încasate	
	— dobânzi încasate	
	— dividende încasate	
	— încasări din reclamă și publicitate	
	— încasări din despăgubiri	
	— încasări din vânzări de imobilizări corporale	
	— încasări din vânzări de imobilizări financiare	
	Total încasări	
	Cap. II — Plăți	
	Salarii plătite personalului	
	Impozite, taxe și contribuții plătite	
	Plăți pentru achiziții de stocuri	
	Chirii plătite	
	Plăți pentru cheltuieli cu utilitățile	
	Plăți pentru reclamă și publicitate	
	Plăți pentru contracte de management	
	Plăți pentru contracte de consultanță	
	Plăți aferente drepturilor de proprietate intelectuală	
	Plăți pentru alte servicii executate de terți	
	Plăți pentru achiziții de imobilizări corporale, din care:	
	— sume achitate sub formă de avansuri	
	Plăți cu titlu gratuit ² : sponsorizări, donații, mecenat, alte plăți de natură similară, din care:	
	— către persoane fizice, din care:	
	— către persoane rezidente	
	— către persoane nerezidente	
	— către persoane juridice, din care:	
	— către persoane rezidente	
	— către persoane nerezidente	

¹ Se înregistrează operațiunile derulate atât prin cont bancar, cât și prin casierie.

² Efectuate potrivit legii, procedurilor și/sau regulamentelor interne sau în baza unor documente care demonstrează necesitatea efectuării plăților respective.

0	A	B
	Plăți ocazionate de deplasări, din care:	
	— plăți pentru deplasări interne	
	— plăți pentru deplasări externe	
	Dobânzi plătite	
	Avansuri de trezorerie acordate și nedecontate la data de 31 decembrie	
	Credite bancare plătite	
	Plăți pentru achiziția de imobilizări financiare	
	Alte sume plătite	
	Total plăți	
	Trezorerie — sold la 31 decembrie , din care:	
	— disponibilități în bancă	
	— disponibilități în casierie	

Reprezentant legal
Numele și prenumele
Semnătura

Întocmit
Numele și prenumele
Calitatea
Semnătura
Nr. de înregistrare în organismul profesional:

ANEXA Nr. 2

DECLARAȚIE
privind situația de trezorerie¹ la data de

— lei —

Nr. rd.	Explicații	Sume
0	A	B
	Trezorerie — sold la 1 ianuarie	
	Cap. I — Încasări	
	Subvenții	
	Sponsorizări	
	Sume redirecționate, potrivit legii, din impozitul pe profit/impozitul pe venitul microîntreprinderilor	
	Sume redirecționate din impozitul pe venitul datorat de persoanele fizice	
	Alte sume încasate	
	Total încasări	
	Cap. II — Plăți	
	Salarii plătite personalului	
	Impozite, taxe și contribuții plătite	
	Chirii plătite	
	Plăți pentru servicii executate de terți	
	Plăți cu titlu gratuit ² : sponsorizări, donații, mecenat, alte plăți de natură similară	
	Avansuri de trezorerie acordate și nedecontate la data de 31 decembrie	
	Alte sume plătite	
	Total plăți	
	Trezorerie — sold la 31 decembrie	

Reprezentant legal
Numele și prenumele
Semnătura

Întocmit
Numele și prenumele
Calitatea
Semnătura
Nr. de înregistrare în organismul profesional

¹ Se înscriu operațiunile derulate atât prin cont bancar, cât și prin casierie.

² Efectuate potrivit legii, procedurilor și/sau regulamentelor interne sau în baza unor documente care demonstrează necesitatea efectuării plăților respective.

MINISTERUL EDUCAȚIEI ȘI CERCETĂRII

ORDIN**pentru aprobarea Metodologiei privind finanțarea
cercetării științifice universitare din cadrul instituțiilor
de învățământ superior de stat în anul 2025**

Luând în considerare:

— propunerea grupului de lucru responsabil de actualizarea metodologiei privind finanțarea cercetării științifice universitare din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat;

— raportul de metaranking pentru anul 2024 elaborat de grupul de lucru responsabil de realizarea exercițiului național de metaranking,

având în vedere Referatul de aprobare nr. 99/DGIU din 13.02.2025 în vederea emiterii prezentului ordin,

în temeiul prevederilor:

— art. 115, art. 148 alin. (1) lit. d) și art. 149 alin. (10) lit. a) din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare;

— art. 1 lit. c) din Ordinul ministrului educației nr. 5.492/2021 privind stabilirea grupului de lucru responsabil de realizarea exercițiului național de metaranking, cu completările ulterioare;

— art. 3 din Ordinul ministrului educației și cercetării nr. 3.249/2025 pentru aprobarea Metodologiei privind realizarea exercițiului național de metaranking;

— Hotărârii Guvernului nr. 731/2024 privind organizarea și funcționarea Ministerului Educației, cu modificările ulterioare,

ministrul educației și cercetării emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă Metodologia privind finanțarea cercetării științifice universitare din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat în anul 2025, prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — Direcția generală învățământ universitar, Direcția generală economică, Comisia Națională pentru Finanțarea Învățământului Superior și instituțiile de învățământ superior de stat duc la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 3. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul educației și cercetării,

Daniel-Ovidiu David

București, 13 februarie 2025.

Nr. 3.259.

ANEXĂ

METODOLOGIE**privind finanțarea cercetării științifice universitare din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat în anul 2025**

Art. 1. — (1) Ministerul Educației și Cercetării (MEC) constituie un fond dedicat finanțării cercetării științifice din instituțiile de învățământ superior de stat pentru atingerea următoarelor obiective:

a) creșterea calității resursei umane specializate în cercetarea științifică din instituțiile de învățământ superior, inclusiv implicarea studenților în cercetare;

b) dezvoltarea infrastructurii de cercetare-dezvoltare și inovare, precum și finanțarea activității de cercetare din cadrul instituțiilor de învățământ superior de stat;

c) creșterea performanței și a vizibilității cercetării românești în plan internațional.

(2) Pentru anul 2025, din fondul bugetar pentru finanțarea învățământului superior se constituie un fond dedicat finanțării cercetării științifice din instituțiile de învățământ superior de stat în sumă de 100.000.000 lei.

(3) Toate instituțiile de învățământ superior de stat finanțate din bugetul Ministerului Educației și Cercetării sunt eligibile pentru finanțarea cercetării științifice din instituțiile de învățământ superior.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3), nu sunt eligibile instituțiile de învățământ superior de stat care la data alocărilor financiare:

a) nu au transmis, în conformitate cu prevederile art. 113 și 124 din Legea învățământului superior nr. 199/2023, cu modificările și completările ulterioare, datele în PNRUIS/ANS și RUNIDAS/RMUR, potrivit calendarului stabilit de Comisia Națională pentru Finanțarea Învățământului Superior/MEC;

b) nu au actualizat oferta educațională pentru studenții internaționali, în cadrul platformei studyinromania.gov.ro.

Art. 2. — (1) Fondurile alocate instituțiilor de învățământ superior de stat pentru finanțarea cercetării științifice din instituțiile de învățământ superior sunt considerate venituri proprii ale acestora și sunt utilizate în condițiile autonomiei universitare și în conformitate cu prevederile contractelor de finanțare instituțională, pentru toți membrii comunității universitare, în vederea realizării obiectivelor cercetării științifice.

(2) Sumele stabilite pentru finanțarea cercetării științifice din instituțiile de învățământ superior provenite de la bugetul Ministerului Educației și Cercetării sunt evidențiate distinct în contractul instituțional al instituțiilor de învățământ superior.

Art. 3. — Categoriile de cheltuieli eligibile din sumele alocate pentru cercetarea științifică din instituțiile de învățământ superior sunt:

a) cheltuieli de personal (CP): salarii pentru personalul implicat în activitatea de cercetare, sporuri, contribuția de asigurări sociale, alte contribuții legale, deplasări interne și internaționale;

b) cheltuieli materiale (CM): cheltuieli privind taxe de publicare a articolelor științifice, cheltuieli pentru participarea la manifestări științifice, cheltuieli de întreținere și gospodărie, cheltuieli pentru materiale și prestări de servicii cu caracter funcțional, obiecte de inventar, reparații, cărți și publicații, perfecționarea personalului, protocol, protecția muncii, alte cheltuieli materiale conform legii;

c) cheltuieli de capital (CP), conform legislației în vigoare.

d) se alocă 5% pentru programele de studii din domeniile artistice, luând în considerare numărul de studenți de la ciclurile de studii universitare de licență, master (inclusiv ultimii doi ani de studiu pentru domeniile corespunzătoare profesiilor reglementate) și doctorat, înscriși în anul universitar în curs (pentru datele raportate cu data de referință octombrie), conform relației de mai jos:

$$S_{FCSU_PDAS}(U) = S_{FCSU} \times 0,2 \times \frac{S_{PDA_L}(U) \times 0,1 + S_{PDA_M}(U) \times 0,3 + S_{PDA_D}(U) \times 0,6}{\sum_{i=1}^{45} (S_{PDA_L}(U_i) \times 0,1 + S_{PDA_M}(U_i) \times 0,3 + S_{PDA_D}(U_i) \times 0,6)},$$

unde:

$S_{FCSU_PDA}(U)$ reprezintă suma corespunzătoare unei instituții de învățământ superior U pentru programele de studii din domeniile artistice (conform reglementărilor în vigoare);

$S_{PDA_L}(U)$ reprezintă numărul de studenți de la ciclul de studii universitare de licență înscriși în programele de studii din domeniile artistice ale unei instituții de învățământ superior U;

$S_{PDA_M}(U)$ reprezintă numărul de studenți de la ciclul de studii universitare de masterat înscriși în programele de studii din domeniile artistice ale unei instituții de învățământ superior U;

$S_{PDA_D}(U)$ reprezintă numărul de studenți de la ciclul de studii universitare de doctorat înscriși în programele de studii din domeniile artistice ale unei instituții de învățământ superior U;

d) se alocă 20% luând în considerare numărul de norme de cercetare ocupate și de conducători de doctorat raportați de instituțiile de învățământ superior în Platforma națională de colectare a datelor statistice pentru învățământul superior (*platforma ANS*) de la nivelul anului universitar în curs (pentru datele raportate cu data de referință octombrie), conform relației de mai jos:

$$S_{FCSU_CCDD}(U) = S_{FCSU} \times 0,1 \times \frac{(C(U) \times 2 + CDD(U)) / Total_CD_C(U)}{\sum_{i=1}^{45} [(C(U_i) \times 2 + CDD(U_i)) / Total_CD_C(U_i)]},$$

unde:

$S_{FCSU_CCDD}(U)$ reprezintă suma corespunzătoare unei instituții de învățământ superior U, în funcție de numărul de norme de cercetare ocupate și de numărul de conducători de doctorat;

$C(U)$ reprezintă numărul de norme de cercetare ocupate, pe durată nedeterminată sau determinată, în instituția de învățământ superior U;

$CDD(U)$ reprezintă numărul de conducători de doctorat angajați cu normă întreagă, pe durată nedeterminată sau determinată, în instituția de învățământ superior U;

$Total_CD_C(U)$ reprezintă numărul total de cadre didactice angajate cu normă întreagă, pe durată nedeterminată sau determinată, și norme de cercetare în instituția de învățământ superior U;

Art. 4. — Repartizarea în instituțiile de învățământ superior a fondului pentru finanțarea cercetării științifice din instituțiile de învățământ superior se face pe baza următoarei proceduri: din suma totală stabilită pentru finanțarea cercetării științifice din instituțiile de învățământ superior, S_{FCSU} :

a) se alocă 20% sub formă de sumă fixă, repartizată în mod egal pentru toate instituțiile de învățământ superior de stat, conform relației:

$$S_{FCSU_fix}(U) = S_{FCSU} \times 0,2 / 45,$$

unde:

$S_{FCSU_fix}(U)$ reprezintă suma fixă corespunzătoare unei instituții de învățământ superior U;

b) se alocă 50% în funcție de punctajul obținut de instituțiile de învățământ superior în Metarankingul universităților din România pentru anul 2023; pe baza punctajului total se stabilește valoarea unui punct de metaranking și apoi se calculează suma corespunzătoare instituției de învățământ superior, conform relației:

$$S_{FCSU_Meta}(U) = \frac{S_{FCSU} \times 0,45}{\sum_{i=1}^{46} Pct_Meta(U_i)} \times Pct_Meta(U),$$

unde:

$S_{FCSU_Meta}(U)$ reprezintă suma corespunzătoare punctajului obținut de instituția de învățământ superior U în exercițiul de metaranking pentru anul financiar anterior, realizat conform metodologiei specifice aprobate de MEC;

$Pct_Meta(U)$ reprezintă punctajul obținut de instituția de învățământ superior U în urma exercițiului de metaranking pentru anul financiar anterior, realizat conform metodologiei specifice aprobate de MEC;

e) se alocă 5%, repartizat pe baza scorului asociat rezultatelor științifice, calculat conform datelor raportate pentru indicatorul de calitate IC2.3 (utilizat în metodologia de repartizare a fondului pentru finanțarea suplimentară, aplicată anului financiar anterior), pe baza formulei de mai jos:

$$S_{FCSU_RezCS}(U) = S_{FCSU} \times 0,05 \times \frac{Scor_Rez_CS(U)}{\sum_{i=1}^{45} Scor_Rez_CS(U_i)},$$

unde:

$S_{FCSU_RezCS}(U)$ reprezintă suma corespunzătoare unei instituții de învățământ superior U, pentru scorul ei asociat rezultatelor științifice;

$Scor_Rez_CS(U)$ reprezintă scorul asociat rezultatelor științifice ale instituției de învățământ superior U, calculat conform datelor utilizate pentru indicatorul de calitate IC2.3 (utilizat în metodologia de repartizare a fondului pentru finanțarea suplimentară), ca indice asociat ponderii sumei totale obținute de instituția de învățământ superior U pentru IC2.3, din suma totală corespunzătoare pentru IC2.3.

Art. 5. — (1) Instituțiile de învățământ superior de stat, beneficiare ale fondului de cercetare alocat în baza prezentei metodologii, vor urmări realizarea următorilor indicatori de rezultat:

- a) cercetători și personal auxiliar de cercetare susținuți;
- b) studenți și studenți-doctoranzi beneficiari ai fondului de cercetare;
- c) participări la workshopuri, traininguri, stagii de perfecționare;
- d) participări la manifestări științifice naționale și internaționale;
- e) teme de cercetare/creație artistică din planul strategic propriu susținute;
- f) laboratoare de cercetare/creație artistică susținute;
- g) laboratoare de cercetare/creație artistică dezvoltate;
- h) articole ISI/brevete/alte realizări din activitatea de cercetare (pe categorii);
- i) participări la saloane de inventică/târguri/expoziții cu produse realizate din activitatea de cercetare;

j) rankinguri în care este prezentă instituția de învățământ superior ș.a.

(2) Instituțiile de învățământ superior de stat pot realiza și alți indicatori de rezultat, în funcție de specificitatea activității de cercetare cuprinsă în planul strategic propriu.

(3) Indicatorii de rezultat vor fi evidențiați în raportul privind utilizarea fondului de cercetare ce va fi realizat în maximum 60 de zile de la încheierea anului financiar, publicat pe site-urile instituțiilor de învățământ.

(4) Raportul prevăzut la alin. (3) va fi însoțit de dovezi privind înregistrarea persoanelor care au beneficiat de cheltuielile prevăzute la art. 3 lit. a) în cadrul platformei brainmap.ro.

Art. 6. — Fondurile de cercetare alocate instituțiilor de învățământ superior de stat prin contractul instituțional rămase necheltuite până la finele anului calendaristic se reportează în anul următor, cu aceeași destinație.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; 012329
 C.I.F. RO427282, IBAN: RO55RNCB0082006711100001 BCR
 și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 DTCPMB (alocat numai persoanelor juridice bugetare)
 Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, www.monitoruloficial.ro
 Relații cu publicul: șos. Panduri nr. 1, bloc P33, sectorul 5, București; 050651.
 Tel. 021.401.00.73, 021.401.00.78/79/83.
 Pentru publicări, încărcări actele pe site, la: <https://www.monitoruloficial.ro>, secțiunea Publicări.

